

MUNKÁSSZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

III. évfolyam. 8. szám.
Salgótarján, 1947. február hó 23

Egyes szám ára: 60 fillér.
Előfizetési ár: Egy hónapra 2 Ft. 40 l.
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden VASÁRNAP
Szerkesztőség 68 kiadóhivatal: Fő-utca 45. szám

Nógrádmegyei Pártszervezeteinek II. Konferenciája

Február 16-án tartották meg az MKP nógrádmegyei pártszervezetei II. megyei konferenciáját. A konferencia napjára Salgótarján ünnepi köntöst öltött és a másfél kilométeres utvonalon, a megyei pártszervezettől, ahol a küldöttek gyülekeztek, az acélgyári Olvasóegylet helyiségéig, ahol a konferenciát megtartották, transparensok hirdettek pártunk jelszavait és követeléseit.

A politikai beszámolót Szőnyi Tibor elvtárs tartotta és a küldöttek és vendégek nagy lelkesedéssel figyelemmel hallgatták. A megye szervezeti kérdéseiről Oczel János elvtárs, megyei titkár, nemzetgyűlési képviselő tartott beszámolót. Több mint 30 felszólaló vett részt a vitában, amely magas színvonalú hozzászólásokkal járult hozzá a konferencia nagy sikeréhez.

A konferencia foglalkozott demokráciánk megdöntésére irányuló ellenforradalmi összeesküvéssel és ezt a legteljesebb mértékben elítéli. A teljes felszámolás alatt álló összeesküvés bizonyítja a párt álláspontjának helyességét, amikor a Kisgazdapárttól a soraikba befurakodott reakciók kiakolbolítását követelte. A konferencia megállapítja, hogy ha figyelmeztetésünket komolyan vették volna, akkor az úgynevezett „Magyar Közösségi Szervezet” nem terpeszkedhetett volna el annyira a Kisgazdapártban, a közigazgatásban és magában a Parasztszövetségben, hogy Kisgazdapárt főtíkára Kovács Béla továbbá Varga István, Mistéth volt miniszter és fontos állást betöltő minisztrális tisztviselők hosszú sora is az összeesküvés kiszolgálói lettek.

Az összeesküvés leleplezése felfedte az utóbbi hónapokban már állandósult belpolitikai válság kórokozóit, megmutatta, hogy

milyen erők folytatták pártunk ellen a legélesebb harcot, pedig a Magyar Kommunista Párt volt az ország ujjaépítésének a motorja. Kiderült, hogy az összeesküvők tervszerűen akadályozták az ujjaépítést, lassították menetét, szabotálták a dolgozók erőfeszítéseit a beszolgáltatások megtagadására biztatták a parasztságot, hogy szembeállítsák egymással a városi és falusi dolgozókat. Ilyen módon Vértesi és Szügyi Kovács László megbujva a mentelmi jog védelme alatt vármegyéink területén is uszított a demokrácia ellen, bár Szügyi Kovács Lászlót 1946. márciusában a Kisgazdapárt kizárta soraiból, a pártban levő Saláták, Jaczkók, Ham Tiborok közreműködésével visszakerült oda. Az agrárrolló tulságos szétnyitása is a Magyar Közösség Szervezet bűnös tevékenységének következménye.

Végeredményben a demokrácia eddigi vívmányait akarták megsemmisíteni: a kis paraszttól a kiosztott földeket visszavenni, őket politikai jogaitól megfosztani, azt akarták, hogy visszasüllyedjenek a teljes kiszákmányolhatóság állapotába. A paraszt ne lehessen képviselő, csak földesurait kiszolgáló tömeget adjon. Hasonló sorsra jutott volna az eddig kivívott jogaitól megfosztott ipari munkásság is, hogy a visszaállított szolgabirói és a csendőri rendszer segítségével ismét a tőkésnek a rabszolgája legyen.

A konferencia megállapítja: a kisgazdapárt egyes vezetőségi tagjai felé is meg kell állapítani felelősséget azért, hogy az összeesküvő magyar közösségi szervezet elterpeszkedhetett az egész magyar közéletben. Megállapítja a konferencia: itt az utolsó alkalom, hogy a kisgazdapárt becsületes vezetői leszámoljanak az ország kártevőivel soraikat

egyszer s mindenkorra megtisztítsák tőlük. — Utolsó alkalom, hogy a Kisgazdapárt becsületes elemei hozzanak végre létre becsületes dolgozni tudó, parasztlakó által vezetett Kisgazdapártot.

Követeli a párt, hogy tisztuljon meg a Vértesi és Kovács Lászlók demokráciaellenes szellemétől. A nógrádi parasztlakó válasszanak maguk közül vezetőket, ők majd megvédik a demokráciát, a kiosztott földeket. Leszegezi a konferencia, hogy a Kisgazdapártot nem megsemmisíteni akarja, hanem hozzásegíteni a megtisztuláshoz, hogy megerősödve és átalakulva tudjon és akarjon együtt dolgozni az erős baloldaliakkal.

A konferencia követeli, hogy az összeesküvőket kivétel nélkül a törvény teljes szigorá sújtja és az államvédelem szervei vezéreltül az összeesküvés teljes felszámolását senki ne vehesse ki. A legszigorúbban büntessék meg azokat is, akik az összeesküvőket menteni akarják. Nem tűrhető, hogy amikor a parasztszámok hiányában is ember-

feletti erővel műveli földjét, hogy az országnak kenyere legyen az ipari dolgozók pedig éhesen, rongyosan is verejtékesen dolgoznak, hogy hazánkat ujjaépítsük, akkor akadjanak kisgazdapárti képviselők, főtíkárok, földjüktől megfosztott nagybirtokosok, nagytőkés, Horthysta tábornok urak, akik demokráciánk háttadofésere szövethetnek hogy a gyűlölt félfasiszta Horthy rendszert visszaállítsák. A gonosz kártevőket meg kell semmisíteni. Halál az ellenforradalmi összeesküvőkkel!

A konferencia legmelegebb üdvözlését küldi az államvédelmi szerveknek, Rajk belügyminiszter elvtársnak, az ellenforradalmi összeesküvés leleplezése és felgöngyölítése terén végzett hatalmas és eredményes munkájukért. A Konferencia kiemeli hogy a nógrádmegyei pártszervezet összetagsága mint egy ember áll az államvédelmi szervek mögött és biztosítja Rajk elvtársat, hogy rá mindenkor számíthat nehéz munkájában.

A MADISZ KÉT ÉVES

Ipartestületi választások

Két év telt el azóta, hogy a vörshadsereg felszabadította Salgótarjánt. Nagyon jól emlékszünk abban az időben az iparosok becsületes része örömmel üdvözölte a szovjet katonákat akiknek az érkezése egy csapásra megszüntette a horthy banda uralmát és vele együtt a nyilasok uralmát is.

Igaz, hogy a kisiparosoknak sem ugyanúgy, mint a munkásoknak nem hozott a szovjet katona nagyobb darab kenyeret de minden esetre elhozta a „Szabadságot”. Ebben a szabadságban aztán a kisiparos megfogja keresni a kenyeret. Hogy a vörshadsereg megérkezése együtt nem lehetett azonnal nagyobb darab kenyérről beszélni az természetes, de az mind azért volt, mert a galád német SS banditák a náci magyar bérenceikkel kifosztották az országot, kifosztották salgótarjánt is. A vörshadsereg súlyos harcokban kergette maga előtt sztalingradtól a híres verbeleten (és itt salgótarjánban is sokan valójában verhetetlenségüket) náci sereget és semmisítette azt meg. Tehát nem is hozhatott kenyeret, mert mindnyájan nagyon jól tuduk, azt tö-

lők is élvezte a hitler fasiszta gyilkos hadserege.

Természetesen minden rétegnek, a kisiparos rétegnek is megvan a maga sálakja. 1945 év elején aztán amikor még a harcok nem messze voltak városunktól, az agyuk dörgését még hallani lehetett, a salgótarjáni iparosok az a része, amely nem szívesen vette a vörshadsereg érkezését, (mert hiszen a becsületes kisiparosok nagy része orosz katonai műhelyekben dolgozott és nem ért rá választásokkal töltödni) ipartestületi választásra ült össze. A választásnak aztán mint azt ezektől várni lehetett, az lett az eredménye, hogy a volt híres és mindenki előtt ismert nyilasbeállítottágu Zidai urat választotta meg elnöknek.

Természetesen a Nemzeti Bizottság azonnal megfosztotta az önkormányzati jogát és ezzel megbélvegezte az iparosokat.

A haladó szellemű iparosoknak csak nagy nehézségek árán sikerült aztán az ipartestület autonómiáját vissza szerezni.

Két éven keresztül aztán sikerült

